

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Dnes se může soukromě připomínat Matka Boží jako pomocnice křesťanů.

Když jsem si na www.catholica.cz znovu přečetl dějiny tohoto svátku, tak jsem si vzpomněl na slova pportugalského biskupa z 11. května 2017, která řekl před 100. výročí zjevení P. Marie ve Fátimě: **"Nikdy nebylo toto poselství aktuálnější než v této době."**

A tak - ve snaze o poslušnost - Vám všem soukromě připomínám dnešní svátek - jehož obsah je možná nyní důležitější než v době řádění Napoleonova šílenství. Svým způsobem má souvislost s nedělí dobrého pastýře. K tomuto tématu jsem připojil promluvu P.P.P. o svátku svatého Vojtěcha.

Jeden zkušený a moudrý Mons. nedávno řekl: **"Kněžství je obět"**

Po vzoru svatých Františka a Hyacinty Martových přinášíme oběti za záchranu ubohých hříšníků a za duchovní pastýře.

K dobrému životu Vám vyprosuje Boží požehnání Váš jáhen Ladislav.

P.S.

Pod ochranu Panny Marie, Pomocnice křesťanů budu každý den svěřovat současného svatého Otce i duchovenstvo Církve a prosit, aby nám P. Maria dopřála vítězít nad překážkami a obtížemi a pomáhala co nejlépe plnit Boží vůli.

Všemohoucí a milosrdný Bože, který jsi na ochranu křesťanského lidu ustanovil Pannu Marii stálou pomocnicí, popřej nám, pokorně prosíme, abychom pod její ochranou putující po zemi dosáhli vítězství nad zlým nepřitelem v hodině naší smrti. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Nový Jeruzalém č. 6/2017

Zpravodaj pro 210. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Jimramově - v pondělí 12. června 2017 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Novém Veselí.

V sobotu 13. 5. přijelo a přišlo na pouť NJ do Nového Veselí čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu. **Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:**

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Jindřicha Bartoše na pouti NJ v Novém Veselí:

Úvod do modlitby sv. růžence před mší svatou: Scházíte se už víc než šestnáct let k pravidelné modlitbě, věřím, že to něco přinese - ta vytrvalost. **Dnes je mimořádné výročí - sto let od prvního zjevení Panny Marie ve Fátimě.** Když máme narozeniny, pozveme někoho ze svých blízkých a jsme většinou štědří. Rozdáváme, všechny pohostíme. Věřím, že když je takové mimořádné výročí, že **Boží Matka nás taky zve s velkou štědrostí.** Dnes má pro nás připraveno něco víc než jindy. Na to jste se také těšili a je třeba to vnímat, abychom to přijali. **Když někoho pozvete - on má radost, že jste ho pozvali a vy jste rádi, že přišel a ýže nezbylo nic z toho co jste pro něj připravili.** Matka Boží má pro nás připraveno, ať zde nic nezůstane, ať si to odneseme. K růženci bych chtěl připomenout **jednu věc z fatimských**

zjevení. Ona měla předehtu. **Rok před zjevením měly děti vidění anděla.** A ten je učil modlitbu. Říkal jim: **„Modlete se: Pane Ježíši v tebe věřím, v tebe doufám, tebe miluji - a ještě přidal - tobě se klaním.** A k tomu přidejte: **„Teď prosím za ty, kdo v tebe nevěří, kdo v tobě nemají naději, kdo tě nemilují a kdo se ti neklanějí.** Na začátku růžence, říkáme - v tebe věříme, v tebe doufáme, tebe milujeme - je to tam také obsaženo. Anděl přidal - **tobě se klaníme.** V evangeliu čteme - když přišli mudrci do Betléma, tak řekli, kde je ten nově narozený král, abychom se mu **poklonili.** A ve Starém Zákoně - rodiče Samuela přišli do Silo, kde byla archa - **klaněli se tam Hospodinu. To klanění je uznávání Boha, který je nad námi.** Uznáváme, že to Bohu přísluší. To chtěl anděl ty děti učit - hlavně říkejte za ty, kteří se **neklanějí,** kteří neuznávají Boha před sebou, kteří si myslí, že všechno záleží jen na nich. Určitě máte kolem sebe hodně těch, za které by bylo potřeba se modlit, kteří patří k těm, kdo v Boha nevěří, nemají v něm naději, ani ho nemilují. **Je dobře si na tyto lidi vzpomenout.** Malý František to vzal tak vážně, že to říkal tak dlouho až nemohl, až do úmoru. Říkal si, že **když si to ten anděl přeje, tak ono to určitě něco přinese.** Tak s tímto úmyslem si **máme konat tuto měsíční modlitbu - za ty, kteří nevěří, nedoufají, nemilují, neklanějí se Bohu.** Věříme, že to prospěje světu. Lidem, kteří jsou Bohu vzdáleni, tak se jejich cesta tajemně usnadňuje. **K modlitbě růžence Boží Matka tak naléhavě vyzývala.** Ta modlitba trvá nějakou dobu, je třeba, abychom u ní setrvali - půl hodiny. Kdybychom řekli pár slov - je to rychle pryč. **Je třeba, abychom u toho nějakou dobu setrvali.**

Promluva při mši svaté: Bratři a sestry! Ještě v dojmů Božího slova, které jsme právě slyšeli (**zázrak na svatbě v Káně**), můžeme říci, že když přišla Matka Boží do Fátimy, tak jakoby řekla: **"Já už vám předem jdu říci, že vám bude chybět víno. Už to vím dopředu, kam to spěje. Abyste s tím počítali, abyste s tím něco udělali."** My dneska po sto letech můžeme říci, že ta upozornění na to, že přijde další válka, snad i to, že bude atentát na Svatého otce, že už to všechno je už za námi. Že už se to všechno naplnilo, že už je to věc uplynulých událostí. **Po sto letech nám to má říci, že jsme udělali zkušenost.** Jsou věci, které nelze odvrátit, protože **lidský hřích pořád nějakým způsobem narůstá a nějaký dopad hříšnosti bude.** Tak je to v osobním životě lidí, tak je to i v životě národů. Ale Boží Matka chtěla říci: **"Bůh vás neopustí, i když přijdou těžké časy."** Přichází s velikou zvěstí naděje a víme, že nakonec, že i když přišly těžké situace války, tak se přece jen **přežili a překonaly.** A i když se stal atentát na Svatého otce, tak to nakonec přežil. Ruka velmi zkušeného střelce zklamala, **protože ji vedl někdo jiný,** také. To je ta zkušenost, kterou nám to mělo dát, abychom i pro budoucnost z této zkušenosti vycházeli. Ono je to tak i osobním životě.

Zrovna dneska na Znojemsku v takové malé obci, jmenuje se Žerotice, měla pohřeb jedna lidová malířka, jmenovala se Irena Schwarcová, asi vám to nic neříká, ale v tom kraji byla velmi známá. Malovala náboženské obrazy a křestní roušky po celý život. Proto mnoho lidí na ni má památku. Řekl bych, že byla taková prorokyně. Ne že by předpovídala budoucnost, ale v tom biblickém smyslu, kde prorok znamenalo ten, kdo je blízko Bohu. Proroci, jak to známe i z biblického prostředí a z církevní tradice, žili v trochu jiném prostředí a světě. Takže ten pozemský život jim trochu unikl nebo byl pro ně hodně obtížný. Tato paní, se kterou jsme se dnes loučili, byla před léty někým přinucena, aby sepsala svůj životopis. Našel jsem si ho k jejímu pohřbu. Ona tam také vzpomíná, že byla dlouho sama, svobodná. Píše tam i o tom, jak v psychiatrické léčebně potkala muže, který měl takové smutné oči, psal jí zamilované dopisy. Jevil o ni takový zájem jako nikdo před tím a tak se do něj zamilovala. Všichni jí říkali: "To není pro dobré manželství, to není pro rodinu, když ten člověk není zdravý." Ještě večer před svatbou mi pan farář říkal: „Rozmysli si to, nebude to dobře." Já jsem si byla naprosto jistá, že ho mám ráda a on mě taky. Už po deseti dnech manželství zjistila, že to nebude jenom tak. Když ztratil nervy, všechno doma rozbil. Šla jsem za kamarádkou a ptala se jí - co s tím mám dělat, ten život já sotva unesu. A ona jí říkala: "No udělalas špatné rozhodnutí, to je jasné. Ale udělalas ho před Bohem. Nemůžeš ho vzít zpátky. Jestliže jsi to rozhodnutí udělala před Bohem, i když nebylo dobré, zřejmě, věř, že tě Bůh neopustí ani takhle, že ti dá sílu, abys to mohla unést." To manželství trvalo asi 10 let. Bylo to všelijak složitě. Pak ho Bůh povolal k sobě. Dva dni předtím než náhle zemřel, podařilo se jí ho dostat k životní svaté zpovědi. Říkala: "Když mi říkal, že tam byl, tak jsem mu moc nevěřila." Ale on

tam opravdu byl. Tak zřejmě jeho životu prospěla. Postarala se, že on svůj život dobře dovršil. Pro ni to bylo těžké období deseti let. Říkala: "To je moje zkušenost. moje zkušenost, že člověk udělá špatné rozhodnutí a potom musí nést dopady těch rozhodnutí."

A ono to není jen v osobním životě, ale je to i v životě národů. Víte, že naši politici někdy neudělají dobré rozhodnutí a ty dopady, jsou těžké a ty se musí nést. **Ale věříme, že nás Bůh neopouští.** A tak se modlíme, aby přes všechna špatná rozhodnutí, přes všechny hříchy, které do toho lidé vnášejí, aby přesto všechno nám Bůh dal tolik síly, abychom mohli dál v životě dobře pokračovat. To je taky to co říkájí všechny ty události, které vyplývají z poselství z Fatimy. Můžeme říci, že **Panna Maria je Matka naděje.** Mějte naději, ať se cokoli pokazilo, **Bůh nás neopouští. Dá nám sílu, abyste to mohli překonat.** Ale možná se budete muset modlit jednou tolik, abyste té síly tolik měli. Čím víc jste toho pokazili, čím víc jste sami udělali, tím víc vám **Bůh bude nablízku. Tím si můžete být jisti.**

Dneska 13. května letošního roku je ještě jedno zajímavé výročí. Přesně před 300 léty - **13. 5. 1717 - se narodila císařovna Marie Terezie.** Nepatří mezi svaté. Ale staré Rakousko - Uhersko na ni stále vzpomíná. V jejích zápiscích, kterých ona udělala mnoho, protože říkala, že **ráda psala dopisy.** Celé večery pořád psala, sama odpovídala na všechny ty politické dopisy, které jí někdo posílal. A také psala hodně poznámek - jakýsi svůj deník. Tam také říká jednu věc - **nikdy jsem nikomu neodmítla audienci.** Možná musel někdo z chudých lidí dlouho čekat, ale nikdy jsem mu ji neodmítla. **Prostě tam byla vždycky pro všechny.** Vládla čtyřicet let. V tom byla jakási podoba s Boží Matkou, protože Boží Matka říká: "**Já audienci nikomu neodmítnu, mně na tom světě bude pořád záležet. Přicházejí dobří nebo špatní, já jsem zde pro všechny. Tím si můžete být jisti.**" Děti ve Fatimě mělo jedno takové mimořádné vidění od Boha - zavržení. Co to je, když je člověk od Boha zavržený? Ten malý František pak říkal: "**Kdyby tohle lidé viděli, určitě by pak už nehřešili. Nebylo to proto, aby se děsili, ale aby se povzbudili k větší modlitbě. Když viděli, co to může před člověkem stát, co to je, když je člověk odloučený od Boha.** Někdy může i Bůh dávat i těžké zážitky v životě, aby člověka víc přitáhl k sobě. **Aby se člověk víc povzbudil k modlitbě, aby člověk zjistil, že to bez Boha nejde. Jestliže se nebudu moci Boha chytit, tak jsem úplně ztracen.**

Boží Matka také prosila, aby se lidé modlili za Rusko, aby nedopadlo od víry. Bylo to právě před ruskou revolucí. Víme, co to všechno přineslo. Nezvrátilo se to, zřejmě to už nešlo. Zřejmě to tam také dlouhodobě k tomu špelo. Ale i to by mělo dodat novou zkušenost. **Všechno to bylo překonáno, věřím, že modlitbou tolika lidí, utrpením tolika lidí se to všechno překonalo.** Bůh nás neopustil, ani to Rusko neopustil. A myslím, že víra východní církve může obohatit upadající víru evropského západu. Umí třeba ve **společnosti pevně stát za hodnotami rodiny, které se čím dál na západ ztrácejí. Uchovává nám také ryzí náboženské umění v posvátných ikonách.** Má nám to také pořád co říct.

To prostředí, v kterém se **Matka Boží zjevila ve Fatimě, bývalo velmi suché,** že tam v okruhu dvou tří kilometrů nebyval žádný pramen. Když se potom po Zjevení dělalo nové prostranství před nově postaveným kostelem zjistili, že kdyby se strhla část povrchu, že tam jsou takové **malé pramínky. A když se tedy daly tyto pramínky technicky dohromady, že z nich je docela slušný pramen, kde je také možné čerpat vodu.** Že najednou to místo, které bylo tak suché se stalo místem živým, když je tam voda. Protože **voda je vždycky znamením života.** Ale vytváří se to z mnoha malých pramínků, které se musely dát dohromady, slít do hromady. Víte to poselství Fatimy se tak rozšířilo do celého světa, aby po celém světě byly ty **malé pramínky, aby i Nový Jeruzalém byl takovým pramínkem a ty všechny měsíční poutě, které se konají o prvních sobotách a kdekoli jinde nebo třináctého nebo kdykoli jindy, aby to vytvořilo jeden společný pramen.** Který směřuje k **Boží Matce, aby jejíma rukama se předložily Spasiteli.** A to, že se tam předkládá jejíma rukama, že se to směřuje jí, aby to ona vzala a Kristu přednesla, protože my víme všichni, jak jsme hříšní, ale když to předkládá Boží Matka, tak je to jiné, má to jinou hodnotu. Proto cítíme, že potřebujeme její **prostřednictví.** A ona nám to prostřednictví nabídla. Proto také výsledkem jejího zjevení, je to co říkala dětem - abyste se **zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci.**

Když řekneme **srdce, tak je to znamení lásky, znamení vnitřního života.** Víme, že srdce Mariino, její vnitřní život, její nitro patřilo Kristu tak, jako žádné jiné. Můžeme říci, že **žádné lidské srdce tak nemilovalo Krista, jako ho miluje srdce Mariino.** Když řekneme, že se chceme něčemu **zasvětit, tak řekneme, že se chceme něčemu plně oddat.** Někdo říká, zasvětil jsem celý svůj život svému nějakému umění. To znamená, že se tomu zcela oddává, že to považuje za první věc ve svém životě. Jako **poslání svého života.** Rodiče mohou říct - my jsme zasvětili svůj život rodičovskému poslání. Když P. Maria říká: "**Zasvěťte se mému srdci!**" - tím říká: **Spojte se a ponořte do mého srdce.** Jestliže taky tak chcete mít rádi Krista.

Já vás naučím - pojdte ke mně. Je to jedinečná věc, taková kontemplativní. Nenese to příliš mnoho vnějších znaků. A nejde jenom o to říci nějakou formální modlitbu. To zůstalo u té formálnosti. To že cítím, že je **potřeba spojit se plně s jejím srdcem.** Říkám: **Chtěl bych mít rád Krista jako ty, proto se chci s tebou spojit.** Proto se chci tvému srdci zasvětit, aby to moje srdce bylo jako srdce moje. Abychom šli společně ke Kristu. Víme dobře, že to sami nedokážeme, víme, že naše tendence jsou stále odstředivé. **Jak se lehce vzdalujeme, jak na to stačí čas, kdy jsme nebyli dlouho u svátosti.** Cítíme jak se člověk začne vzdalovat, jak má tendenci na to zapomenat. Jak láska lehce ochladne. Jak to potřebuje nějakou podporu, proto také zřejmě říká: „**Každý měsíc to musíte obnovit. Jinak to bude u vás upadat. Potřebujeme se tak spojit se srdcem Mariiným, abychom mohli mít tak rádi Krista jako ona. Abychom se horlivěji zapojili do hlásání evangelia.**“

Právě v těchto dnech, kdy se víc mluví o Fatimě, někdo dal otázku: "**Proč to bylo třináctého a proč Panna Maria řekla - přijďte zase třináctého, vždyť ta třináctka se v lidovém pojetí považuje za jakési nešťastné číslo.**" V hotelích dokonce nemají pokoje číslo třináct, prý by je nikdo nechtěl, to číslo vynechávají. Zjistil jsem, že na Znojemsku má mnoho far číslo třináct, asi to lidé nechtěli, tak to dali na faru, kde se toho nikdo nebál. Ta třináctka je o jedno víc než dvanáct. **Jestliže Pán Ježíš poslal dvanáct apoštolů a řekl jim: „Jděte do celého světa." a určil jim svou matku, aby Církev provázela, tak ono nám má také říkat: My všichni jsme následovníci těch dvanácti, my všichni jsme takovým způsobem posláni a Boží Matka je nám k tomu přidána. Ona je tam vždycky ta třináctá. Jsme všichni následovníci těch dvanácti, posláni jako učedníci a když Matka říká: Přijďte zas třináctého - tak říká: **Pamatujte, že já vás provázím. Já jsem pořád s vámi. Na mě se můžete vždycky spolehnout. Když potom říká: "Mé neposkvrněné srdce zvítězí."** můžeme jinými slovy říci, protože srdce je láska: "**Nebojte se, láska jednou zvítězí.**" Pro pokoj a mír ve světě je potřeba, jistě všechny ty věci, které se pro to dějí - odzbrojování, a pod. - ale to jsou jen vnější věci. Říká: "**Je potřeba, aby mezi jednotlivci rostla láska, ale ta lidská bude vždycky málo.**" **Ono je potřeba, aby do toho vstoupila Láska Boží.** Ale tu nás musí někdo učit. K té nás musí někdo vést. Ta potom přinese pokoj mezi lidmi. **Ti, kteří jsou zasvěceni Boží Matce, ti nebudou spolu bojovat. Ti budou cítit - máme jednu matku, ke které se všichni obrácíme, tak nemůžeme stát proti sobě.** To je ten způsob, který bude trvalý. Těžko se to dotkne všech lidí, ale nad tím nemusíme být nešťastní. Musíme se říci, **hlavně, aby se to dotklo mě. To je důležité.** Za sebe jsem v první řadě odpovědný. Potom za své blízké okolí, za svou rodinu a podobně. Jestliže tam se nás to dotkne, **tak věřím, že se bude svět postupně proměňovat.** Bude to zřejmě dlouho trvat. Svět nebude nikdy ideální. Do konce světa budeme stále podrobni nějaké hříšnosti a slabosti. Pořád svět ponese nějaké problémy. **Boží Matka říká - nebojte se, máte přece zkušenost, i zkušenost těchto sto let, toho století, které bylo tak problematické a těžké - že jsem vždycky byla s vámi, že Bůh je s vámi a že vás nikdy neopustí. Ponořte se tajemně do mého srdce. Amen.****

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **14 041 Kč,** které jsme darovali na opravu kostela v Hrádku u Znojma. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Miroslavovi Kazíkovi a všem farníkům z Nového Veselí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Jimramově, kterým je Mons. Mgr. Pavel Posád, světící biskup v Českých Budějovicích:

Stručně představení: Narodil jsem se na Vysočině, v Budkově, blízko Moravských Budějovic, nedaleko od pověstných Babic v roce 1953. Mám šest sourozenců, nejstarší bratr Jan zemřel jako dítě.. Navštěvoval jsem ZŠ v Budkově. Od roku 1968, těsně po vstupu spojeneckých vojsk do Československa jsem začal studovat na Gymnáziu Mor. Budějovice, protože jsem po maturitě chtěl jít do kněžského semináře. Během studia došlo k normalizaci, měl jsem značné potíže s přihláškou do semináře- pronásledování St. tajnou bezpečností, vyhrožování atd. Nakonec se vše téměř zázračně vyřešilo a byl jsem přijat v roce 1972 na CMBF v Litoměřicích. V roce 1977 jsem byl v Brně vysvěcen na kněze a pak působil na sedmi místech brněnské diecéze jako kaplan na třech místech a na čtyřech místech jako farář. (Pozořice, Brno-Židenice, Lomnice u Tišnova, farář: Ratíškovice, Drnholec-Pasohlávky-Jevišovka, Třešť- Růžená, Brno – sv. Tomáš. V roce 1993 mne biskup Vojtěch poslal jako spirituála do Kněžského semináře v Olomouci, kde jsem působil deset a půl roku. O vánocích 2003 mne dnes už svatý Jan Pavel II jmenoval sídelním biskupem v Litoměřicích a v lednu 2008 mne papež Benedikt XVI jmenoval titulárním biskupem ptujským a světícím biskupem českobudějovickým. Jsem členem komise pro kněžstvo, členem komise pro Charitu a prezidentem Charity Česká republika, delegátem pro mládež při ČBK, a Proboštem katedrální kapituly v Českých Budějovicích.

Co jste se naučil od rodičů? Rodiče mi především předali katolickou víru, dali mi zakusit nádheru početné harmonické rodiny, naučili mne pracovat a také mne učili kráse a významu utrpení, bolesti a obětí.

Co bylo nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Jsem přesvědčen, že nejdůležitějším impulsem bylo tiché Boží volání, podpora rodičů, především v modlitbách a veliký význam měl pro mne život a příklad mnoha kněží, se kterými jsem se setkal v dětství a v době dospívání.

Kdo byl pro Vás kněžským vzorem? To už jsem řekl. Kněží působící v mém rodném kraji, později mnozí další, které jsem poznal.

Co považujete ve službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Kněžská služba je veliký dar od Boha. Nikdo si nedal povolání sám. „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás“. To je krásné i důležité. A potom je důležité být hluboce zakořeněn v Bohu, abych mohl přinášet bohaté plody pro lidi kolem sebe.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Pro každého věřícího je důležité, aby byl nejen učedníkem Krista, ale také misionářem. Naším posláním není to, abychom sklízeli, ale abychom vždy a všude rozsevali životodárné slovo evangelia. Evangelizace je skutkem lásky. Mám-li druhého rád, budu se snažit předat mu to nejcnější, co mám. A to je víra v Krista a život věčný.

Na co kladete důraz ve své práci, ve svém životě, v diecézi?

Nový biskup otec Vlastimil Kročil si přál, abych jako bývalý spirituál věnoval své síly starosti o duchovní formaci kněží, zvláště těch mladých a začínajících, mám na starosti formaci trvalých jáhnů a také přípravu nových kandidátů na trvalé jáhenství. Letos na jaře mne pan biskup jmenoval biskupským vikářem pro pastorační, což s sebou přináší mnoho úkolů a starostí o pastorační v naší jihočeské diecézi.

Jaké je Vaše biskupské heslo? Zajed' na hlubinu (Lk 5,4).

Nedávno jste byl na pouti ve Svaté Zemi. Co vás během cesty nejvíce zaujalo?

Doprovázím poutníky do Svaté Země nejméně jednou za dva roky pravidelně. Každá taková pouť je mimořádným zážitkem. Díky Bohu jsem mohl navštívit mnoho vzácných míst téměř ve všech světadílech, ale mohu říci, že se žádná pouť určitým způsobem nedá srovnat s poutí po stopách našeho Pána Ježíše Krista. Nezáleží na tom, zda je zde člověk poprvé, nebo už zde byl vícekrát. Každé setkání se Svatou zemí je novým setkáním nejenom s historií, ale především s živým a přítomným Kristem!

V rámci ČBK máte na starosti mládež v naší zemi. Jací jsou mladí lidé, kteří se hlásí k církvi? V čem jsou jiní, na rozdíl od doby, kdy jste byl jako oni? A jací jsou mladí? Jsou skvělí, mají mnoho dobrých vlastností a nápadů, jsou nezatížení a mohl bych dlouho pokračovat v obdivu nad krásou mládí. Ale připomenu, co říká dnešní papež František: „Staří mají sdělovat moudrost a mladí mají se zaujetím naslouchat laskavému poučení a vedení. Je důležité se

vzájemně doplňovat. Neadorovat jenom kult mladosti a neposílat do starého železa lidi starší. Je potřeba žít ve vzájemné harmonii.“

Chtěl bych využít i této příležitosti a pozvat všechny mladé na letošní celonárodní setkání mladých v Olomouci od 15. do 20. srpna 2017. Toto setkání se koná jako ozvěna loňského setkání mladých celého světa se svatým otcem Františkem v Krakově.

Toto olomoucké setkání je velikou šancí pro mladé lidi. Je to mimořádná příležitost pro prohloubení své víry a nové objevení krásy Kristovy Církve. V rámci tohoto setkání bude jeden den – sobota 19. srpna 2017 – věnován rodinám, kterou jsou přivzány setkat se s těmito mladými. Ještě jednou Vás tedy ve Vašem zájmu naléhavě zvu na toto setkání

Mohl byste vysvětlit úmysl sbírky na pouti NJ v Jimramově? Je pro mne velikým potěšením, že mohu rozhodnout o účelu dnešní Vaší štědré sbírky. Potřeb je vždy mnoho, ale Pán Bůh zaplat' za každý Váš štědrý dar. Rozhodl jsem se Vaším prostřednictvím na Azylový dům pro matky s dětmi ve Veselíčku u Milevska, který v těchto dnech slaví 20 let požehnané činnosti. V tomto domě je 30 lůžek a současné době je tam 8 maminek a si 23 dětí. Za 20 let trvání se zde vystřídal celkem 999 klientů (jejich pobyt je zde dočasný, dokud si nenajdou další záchranný bod pro svůj život).

Kde Vás nejvíce „tlačí boty“? Víím, jak důležité jsou boty, pro spokojený život člověka. A není možné chodit v botách, které tlačí. To by špatně dopadlo. Tady opouštím Váš obraz a chci zdůraznit, že člověk nesmí dopustit, aby ho boty tlačily. Musí si zavčas pořídit nové. To znamená: žádné problémy – ani fyzické, ani duchovní – neodkládat, ale zavčas je řešit. **Je potřeba každý večer zpytovat svědomí, pravidelně přijímat svátost smíření, denně se posilovat Eucharistií, abychom měli dostatek síly k řešení všech přicházejících křížů a problémů.**

Irská modlitba

Nepřeji Ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení,

protože vím, že stejně nezůstaneš.

Nepřeji Ti, aby po Tvé tváři netekly slzy,

protože je stejně nezadržíš a pláčem se Ti uleví.

Nepřeji Ti, abys nezakusil bolest,

protože už ji stejně dávno znáš.

Víš také, že utrpení zušlechťuje,

že slzy očišťují srdce a bolest je zároveň zraňuje i posiluje.

Něco bych Ti ale přece jen rád popřál.

Abys byl za všechno vděčný,

i když se Ti to třeba nelíbí.

Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které jsi zažil,

i když jich možná není až zas tolik.

Abys byl statečný,

i když si myslíš, že už to nejde.

Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval,

protože kolikrát ho odhodíš, tolikrát se budeš vracet a sbírat ho.

Abys ho mohl donést až na vrchol, na nějž je nutné vystoupit,

i když se zdá nedosažitelný,

Abys dary, které v sobě máš, rostly pomalu,

ale po celý rok aby Ti pomáhaly.

Abys nikdy neměnil přítele, který je opravdový;

i když udělá chybu, abys mu odpustil a neopustil ho.

Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm, s nimiž Tě pojí láska."

Nezapomeň, že každá růže má trní,

ale přesto je moc krásná.

Pozvánky.

Plán poutí na rok 2017:

28. – 30. 7. – Západní Čechy I. – blahoslavený Hroznata (800. výročí smrti) – bude to putování s poznáváním míst spojených se životem českého mučedníka a premonstrátského řádu, jehož byl členem, a klášterů, které jako výraz pokání dal vybudovat v západních Čechách. Plánujeme navštívit Plzeň (zde budeme na dvě noci ubytováni), Teplou, Kladruba, Stříbro, Chotěšov, aj. Pojedou dva autobusy, je ještě několik míst volných – zájemci - co nejdřív se přihlaste.

21. – 26. 8. - XVII. pěší pouť na Velehrad

9. 9. – XIV. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	14. srpen	Olešná	13. září	Radostín – Mons. Jan Peňáz		
	12. říjen	Bystré	13. listopad	Trpín	13. prosinec	Olešnice
2018	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svratka	březen	Křižanov
	duben	Měříň	květen	Bohdalov	červen	Žďár
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen	Velká Bíteš	listopad	Jámy	prosinec	Olešnice
2019			únor	Lysice		

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 211. pouť NJ – ve čtvrtek 13. července 2017 v 18 hodin do Oslavice u Velkého Meziříčí – hlavní celebrant P. Jiří Brtník.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 6. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606948970, kinc@dieceze.cz